

וַיְכֹהֵן אֶלְעֶזֶר וַיִּתְמַرֵּן עַל פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִيهֶם (ג, ד)

וַיְכֹהֵן אֶלְעֶזֶר וַיִּתְמַרֵּן עַל פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִيهֶם

יש לדקדק אם נקט ויכהן בלשון יחיד דהא קאי על אלעזר ואייתמר. ונראה עפ"מ דאיתא (יומא יב, ב) כהן גדול שאירע בו פסול ומינו אחר תחתיו, אחר שייעבור הפסול חזר לעבודתו, אולם זה שמניבו תחתיו ס"ל לרבי יוסי (והכי קי"ל) דאיינו חזור לא לכיהונה גדולה ולא להדיטו, לכ"ג משום איבה דכ"ג שנתמנה הוא תחתיו. ולהדים משום דמעליין בקודש ואין מורידין. ובמה שרש שם מודה רבוי יוסי שאם מת ראשון חזור שבוי זה לכ"ג ע"ש, ומעתה הנה אם נתמא אהרן אידי אלעזר מצוי לכהן תחתיו רק פעם אחת ותו לא וכן אייתמר אם אלעזר בטמא ג"כ יכול לכהן תחת אבי רק פ"א, וזהו דנקט ויכהן בלשון יחיד דכוון שעל פנוי אהרן אביהם מצוי לכהן כ"א רק פ"א נקט כן, אכן כאשר מת אהרן שבונתמנה אלעזר תחתיו וכదמודה רבוי יוסי שאם מת ראשון חזור שבוי.

מקור: חילך לאוריתא